

UZASADNIENIE

Przedmiot i przebieg postępowania

Pozwem z dnia 4 stycznia 2022 roku (data stempla pocztowego) powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie od Wspólnoty Mieszkaniowej Budynku (...) z siedzibą w W. kwoty 3 988 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 października 2021 r. do dnia zapłaty z tytułu należności regresowej przysługującej stronie powodowej w stosunku do pozwanego oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 1 stycznia 2021 r. doszło do powstania szkody w wyniku zalania lokalu położonego w W. przy ul. (...). Lokal ten był ubezpieczony u powoda. Podał, że przyczyną zalania była awaria pionu ciepłej wody w łazience lokalu nr (...) w tym budynku za co odpowiada pozwany. Wartość powstałej szkody została wyceniona na kwotę 4 188 zł netto. Powód wypłacił poszkodowanej tytułem odszkodowania kwotę 3 988 zł, potrącając z przyznanej kwoty 200 zł franszyzy. Zwrotu tej kwoty powód domagał się od pozwanego w ramach roszczenia regresowego na podstawie art. 828 § 1 k.c., art. 471 k.c. i art. 415 k.c. (pozew, k. 1-5).

W sprzeciwie pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 10 lutego 2022 roku, Wspólnota Mieszkaniowa Budynku (...) z siedzibą w W. wniosła w pierwszej kolejności o zawezwanie przez Sąd do udziału w sprawie jako pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W., a odnosząc się do meritum pozwu o oddalenie powództwa jako całkowicie bezzasadnego oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany kwestionował powództwo zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Przeczył, aby uznał swoją odpowiedzialność za szkodę. Wskazał, że awaria rury wodociągowej oraz zalanie lokalu nastąpiło wyłącznie z winy osoby trzeciej, tj. właściciela lokalu położonego bezpośrednio nad lokalem, który został zalany. Sama wspólnota zaś prawidłowo wykonywała swoje obowiązki przeprowadzając regularne przeglądy w częściach wspólnych budynku oraz wykonując niezbędne remonty. Podkreślił, że w celu zabezpieczenia się przed ewentualną odpowiedzialnością cywilną zawarł z (...) S.A umowę ubezpieczenia OC. Dlatego też jego ubezpieczyciel powinien zostać wezwany do udziału w sprawie. (sprzeciw, k. 57-58).

Sąd oddalił wniosek pozwanego o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) S.A. Jednocześnie przewodniczący zarządził przeprowadzenie postępowania z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym. (postanowienie, k. 76).

Pismem z dnia 12 kwietnia 2022 r. pozwana wspólnota wniosła o zawiadomienie na podstawie art. 84 § 1 k.p.c. (...) S.A. z siedzibą w W. o toczącym się postępowaniu u wezwaniu go do udziału w sprawie. (pismo, k. 88-89).

W dniu 7 czerwca 2022 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zgłosił swoje wstąpienie do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanego oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Swoje stanowisko uszczegółowił w piśmie z dnia 19 września 2022 r., w którym wskazał, że nie przyjął swojej odpowiedzialności za zdarzenie. Szkada miała wystąpić w związku z systematycznym przesiąkaniem wody z instalacji wodnej, co pozostawało poza zakresem ochrony ubezpieczeniowej świadczonej przez ubezpieczyciela. Z ostrożności procesowej interwenient kwestionował także wysokość roszczenia, jak i żądanie odsetkowe. (interwencja uboczna, k. 96-97, pismo interwenienta, k. 118-120).

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Ustalenia faktyczne

W dniu 23 marca 2016 r. Wspólnota Mieszkaniowa mająca siedzibę w W. przy ul. (...) jako wynajmujący zawarła z L. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowaną przez E. S. jako najemcą umowę najmu lokalu użytkowego, którego

ogólna powierzchnia użytkowa wynosiła 86,50 m², na czas nieokreślony. Lokal znajdował się na dwóch poziomach budynku i spełniał funkcję biura dla prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej.

(umowa najmu, k. 22-25, zeznanie świadka E. S., k. 154v-155)

Lokal użytkowy był ubezpieczony w Towarzystwie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (nr polisy: (...)).

(wydruk polisy ubezpieczeniowej, k. 17)

W dniu 1 stycznia 2021 r. o godz. 12:00 doszło do zalania lokalu użytkowego przy ul. (...) w W. w wyniku przecieku w pionie wodnym w mieszkaniu znajdującym w wyższej kondygnacji budynku. Strumień wody ciekł z sufitu lokalu poszkodowanej, wzdłuż ścian aż do parteru budynku. Zdarzenie miało charakter nagły i gwałtowny.

(zgłoszenie szkody, k. 19-21, zeznanie świadka E. S., k. 154v-155)

Po zdarzeniu E. S. skontaktowała się najpierw z administracją budynku w celu poinformowania o zdarzeniu. Z informacji uzyskanych od konserwatora, do zdarzenia miało dojść w wyniku pęknięcia rury na wyższej kondygnacji budynku.

(zeznanie świadka E. S., k. 154v-155)

Szkoda została zgłoszona także do ubezpieczyciela poszkodowanej spółki (...) a (...) sp. z o.o. w dniu 8 stycznia 2021 r. przez E. S.. Poszkodowana złożyła przy tym oświadczenie, w którym podniosła, że z tytułu zaistniałej szkody w dniu 1 stycznia 2021 r. i zalania jej biura nie otrzymała odszkodowania z innego zakładu ubezpieczeń oraz podała numer konta dla ewentualnej wypłaty odszkodowania.

(zgłoszenie szkody, k. 19-21, oświadczenie, k. 37, zeznanie świadka E. S., k. 154v-155)

(...) S.A. przyjął zgłoszenie, a następnie jego rzeczoznawca w dniu 18 stycznia 2021 r. dokonał wyceny szkody poniesionej w wyniku zalania lokalu na kwotę 4 188 zł netto, na którą składała się kwota 3 353,49 zł netto za koszty robocizny i materiałów oraz kwotę 834,51 zł netto za osuszenie pomieszczeń.

(kosztorys nr (...), k. 34-36, dokumentacja fotograficzna lokalu po zalaniu, k. 26-33).

W dniu 19 stycznia 2021 r. (...) S.A. wydał decyzję, w którym przyznał poszkodowanej spółce odszkodowanie w kwocie 3 988 zł netto. Kwota ustalonego odszkodowania na podstawie kosztorysu wyceny została pomniejszona o kwotę franszyzy redukcyjnej w wysokości 200 zł. Odszkodowanie wypłacono spółce w dniu 20 stycznia 2021 r. Wypłacona kwota nie pokryła w całości kosztów naprawy. Spółka nie domagała się jego uzupełnienia.

(pismo z 19.02.2021 r., k. 38-39, potwierdzenie realizacji transakcji, k. 40, zeznanie świadka E. S., k. 154v-155)

W dniu 16 lipca 2021 r. przedstawiciel spółki (...) sp. z o.o. sp. k. w W., P. Z. w mailu kierowanym do ubezpieczyciela (...) S.A. potwierdził zaistnienie szkody w lokalu użytkowym w dniu 1 stycznia 2021 r. Jako odpowiedzialnego za powstanie szkody wskazał Wspólnotę Mieszkaniową nieruchomości (...) w W., która na dzień powstania szkody była ubezpieczona w zakresie OC oraz ubezpieczenia mienia od wszelkiego ryzyka utraty lub uszkodzenia w (...) S.A. w W. (nr polisy: (...)).

(wiadomość mailowa z 16.07.2021 r., k. 18, polisa nr (...), k. 65-71)

(...) S.A. zwróciła się do ubezpieczyciela wspólnoty do zwrotu w ramach regresu ubezpieczeniowego kwoty 3 988 zł tytułem odszkodowania. Po rozpatrzeniu sprawy pismem z dnia 6 sierpnia 2021 r. (...) S.A. odmówiło przyznania odszkodowania podnosząc brak swojej odpowiedzialności za zdarzenie. (...) podniosło, że zakres powstałej szkody jest zbliżony do zakresu uszkodzeń powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 9 i 10 września 2020 r. likwidowanej przez tego ubezpieczyciela. Charakter samych uszkodzeń wskazuje zaś na systematycznie przesiąkanie wody z instalacji

wodnej, za które nie ponosi on odpowiedzialności. Tego rodzaju szkody pozostają bowiem poza zakresem ochrony ubezpieczeniowej.

(pismo z 06.08.2021 r., k. 41-42)

(...) S.A w piśmie z dnia 20 sierpnia 2021 r. wezwało administratora wspólnoty do zapłaty kwoty 3 988 zł tytułem roszczenia regresowego za dokonaną przez (...) wypłatę odszkodowania poszkodowanej za szkodę powstałą w dniu 1 stycznia 2021 r. w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego pisma. Adresat odebrał wezwanie w dniu 6 września 2021 r.

(pismo z 20.08.2021 r., k. 43-45, potwierdzenie odbioru, k. 46-47)

W dniu 24 września 2021 r. (...) S.A wystosowało do administratora wspólnoty ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 3 988 zł w terminie do 8 października 2021 r. Przedstawiciel wspólnoty odebrał wezwanie w dniu 30 września 2021 r.

(przedprocesowe wezwanie do zapłaty, k. 48, potwierdzenie odbioru, k. 49-50)

Koszt usunięcia uszkodzeń w lokalu użytkowym i wykonanych robót remontowych w budynku przy ul. (...) w W., które miało miejsce w wyniku zalania w dniu 1 stycznia 2021 r. wyniósł 7 297,15 zł brutto (5 932,64 zł netto). Naprawa uszkodzeń po zalaniu, które miało miejsce przed dniem 1 stycznia 2021 r. była dostatecznie skuteczna.

(opinia biegłego, k. 173-176, opinia uzupełniająca, k. 214-216)

Omówienie dowodów

Powyższy stan faktyczny ustalono przede wszystkim na podstawie ww. dokumentów, które uznano za wiarygodne w pełni. Autentyczność złożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie budziła wątpliwości Sądu.

O ile strony zgadzały się co do tego, że zdarzenie z dnia 1 stycznia 2021 r. faktycznie miało miejsce, to jego przyczyna i przebieg budziły już istotne rozbieżności. Fakt ten pozostawał istotny dla sprawy, bowiem rozstrzygał o tym, kto winien ponieść odpowiedzialność za zaistniałą szkodę. Wprawdzie z treści maila podpisanego przez P. Z., reprezentującego administrację wspólnoty miało wynikać, iż szkoda nastąpiła w wyniku awarii pionu ciepłej wody w lokalu nr (...), za którą odpowiedzialność ponosi pozwana wspólnota, niemniej okoliczności tej nie podzielał zarówno pozwany jak i ubezpieczyciel pozwanego występujący w sprawie jako interwenient uboczny. Dlatego też w celu ustalenia okoliczności zajścia tego zdarzenia Sąd dopuścił w sprawie dowód z przesłuchania świadka E. S., przedstawicieli spółki wynajmującej lokal użytkowy przy ul. (...), a w następnej kolejności dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa.

Zeznania świadka złożone na rozprawie pozostawały w ocenie Sądu przydatne dla sprawy. Świadek zeznawała zgodnie ze swoją pamięcią, przedstawiając wydarzenia takimi jak je zapamiętała. Świadek choć nie pamiętała wprawdzie wszystkich okoliczności zdarzenia, wspomniała jednak, że lokal, który najmowała został zalany dwukrotnie. Oba te zalania miały zaś charakter nagły i gwałtowny. Zdarzenie z dnia 1 stycznia 2021 r. opisała w ten sposób, że woda, która przeciekała z lokalu znajdującego się na wyższej kondygnacji budynku niejako „lała się” pionowo przez całą długość ściany aż do samego parteru budynku. W ten sposób zalane zostało całe biuro poszkodowanej, którego pomieszczenia znajdowały się na dwóch kondygnacjach budynku. Podkreśliła w swoich zeznaniach także, iż pomiędzy dwoma wypadkami zalania lokalu nie zauważyła, aby woda stopniowo przesiąkała w ścianie lokalu. Wspomniała również, iż uzyskana kwota od ubezpieczyciela spółki z polisy ubezpieczeniowej nie wystarczyła na pokrycie kosztów naprawy, których wysokość oscylowała wokół kwoty ok. 7 000 zł.

Istnienie uszkodzonej instalacji wodnej na wyższym poziomie kondygnacji budynku, która miała być przyczyną zalania lokalu poszkodowanej spółki potwierdził w swojej opinii powołany w sprawie biegły z zakresu budownictwa, który jednoznacznie stwierdził, iż była to, w jego ocenie, jedyna przyczyna zdarzenia (k. 175). Biegły w swojej opinii stwierdził, iż uszkodzenia mogły powstać w wyniku przesiąkania trwającego 3-4 dni, przy założeniu, że zgłoszenie

szkody do administracji nastąpiło w terminie późniejszym od dnia wystąpienia szkody (k. 175), nie wykluczając przy tym, iż zawilgocenie ściany po tym zdarzeniu z dnia 1 stycznia 2021 r. trwało znacząco powyżej 4 dni, a nadto, że skutki poprzedniego zalania, które miało miejsce we wrześniu 2020 r. mogły nie zostać w pełni skutecznie usunięte i niejako unaocznic się po okresie niecałych 4 miesięcy tj. w dniu 1 stycznia 2021 r. (k. 215). W ocenie Sądu w tym zakresie opinia biegłego była sformułowana dość ogólnie i nie do końca precyzyjnie. Tym niemniej opinia ta, w zestawieniu z innymi dowodami co do tego w jaki konkretnie sposób doszło do zalania lokalu użytkowego, takimi jak zeznania świadka, fotografie zalanych ścian czy treści maila P. Z., administratora wspólnoty (k. 28), pozwala na ustalenie, że doszło do zalania na skutek awarii w pionie instalacji wodno-kanalizacyjnej. Świadczy o tym, przede wszystkim treść maila pracownika administratora wspólnoty P. Z. z dnia 16 lipca 2021 r. (k. 18) kierowanego do powoda, w którym potwierdził on fakt zaistnienia szkody, a która to wiadomość nie została przez pozwaną Wspólnotę zakwestionowana co do autentyczności. Wskazał ponadto, że zdarzenie to zostało jednoznacznie zidentyfikowane jako „awaria pionu ciepłej wody użytkowej w części mieszkaniowej w łazience mieszkania nr (...) powyżej lokalu użytkowego”. Dodatkowo jako odpowiedzialnego za powstanie szkody wskazał pozwaną wspólnotę oraz podał dane jej ubezpieczyciela w celu podjęcia kontaktu i wypłatę ewentualnego odszkodowania. Tak jednoznaczne stanowisko osoby, która zajmuje się administrowaniem nieruchomością, pozwala sądzić, że nie zostało ono wyrażone na wyrost, pochopnie, tylko zgodnie z prawdą. Pracownik administratora budynku nie miałby przecież żadnego interesu w obciążaniu Wspólnoty odpowiedzialnością za szkody wyrządzone przez inne osoby.

Ponadto o odpowiedzialności pozwanej wspólnoty świadczy także treść zeznań świadka E. S., reprezentującej poszkodowaną spółkę, która opisała zdarzenie w sposób dość dokładny. Wspomniała bowiem, że w wyniku zalania lokalu, woda ciekła po ścianach także dolnego piętra, a ślady zalania widoczne były także na parterze, co wskazywałoby na to, że rzeczywiście zalanie miało charakter „pionowy”. Trudno bowiem przypuszczać, że ewentualne przecieknięcia w instalacji wodnej w poziomie mogłyby doprowadzić do tego, że lokal użytkowany, którego pokoje znajdowały się na dwóch kondygnacjach budynku zostałyby w istocie zalane w tak poważnym stopniu. Innymi słowy wydaje się nieprawdopodobne, aby w wyniku, jak to twierdził interwenient uboczny, systematycznego i powolnego zawilgocenia pomieszczenia, w dniu 1 stycznia 2021 r. lokal został w całości (a więc na obu kondygnacjach) tak widocznie zniszczony, tym bardziej, że jak twierdziła świadek takich zawilgoceń uprzednio nie zauważyła. Smugi wody, jak wskazała świadek, niejako „ciągnęły się” od sufitu lokalu poszkodowanej aż do parteru i spowodowały istotne zniszczenia w lokalu, o czym świadczy także dokumentacja zdjęciowa lokalu po zdarzeniu (k. 26-33).

Wymienione dowody wskazują jednocześnie, że hipotezę o tym, aby taki skutek mógł nastąpić również w wyniku powolnego i systematycznego przesiąkania wody z instalacji wodnej na wyższym piętrze, należy ocenić za nieprzekonującą. Dowody nie pozwalają też przyjąć, że zawilgocenie ścian miałyby być skutkiem zalania, które miało miejsce w dniu 9 września 2020 r., a co by oznaczało, że lokal ten był długotrwale zalewany. Wydaje się bowiem logiczne, że jeśli faktycznie instalacja od tego czasu pozostawałby nadal nieszczelna, pracownicy poszkodowanej spółki zauważyliby, że ściany w lokalu są stale zawilgotniałe.

Sąd zwrócił również uwagę, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, które tym powyższym wnioskami by zaprzeczały, np. protokołów kontroli, dokumentów administratora albo zeznań pracowników administratora, które mogłyby wskazywać na to, że żadna awaria w pionie wodno-kanalizacyjnym nie miała 1 stycznia 2021 r. miejsca, a zalanie wynikało wyłącznie z awarii instalacji należącej do właściciela lokalu na wyższym piętrze.

W świetle powyższego Sąd uznał twierdzenia powoda za w dostateczny sposób wykazane do uwzględnienia powództwa, a przeprowadzenie kolejnych dowodów z opinii biegłego za zbędne. Przeciwno temu przemawiał ponadto wzgląd na ekonomikę postępowania i wartość przedmiotu sporu w sprawie.

Koszt usunięcia uszkodzeń w lokalu po zdarzeniu ustalony w opinii biegłego nie był kwestionowany przez żadną ze stron. W tym więc zakresie Sąd przyjął ustaloną w opinii biegłego kwotę za odpowiadającą wartości rzeczywiście poniesionej szkody przez poszkodowaną spółkę. Fakt, iż kwota ta była wyższa od kwoty wypłaconego odszkodowania nie miała w sprawie znaczenia, skoro roszczenia regresowego sformułowanego w pozwie ubezpieczyciel dochodził w kwocie, którą faktycznie poszkodowanej wypłacił.

Ocena prawna

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Jak stanowi art. 415 k.c. kto ze swojej winy wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Do ustalenia odpowiedzialności za szkodę (art. 415 k.c.) wymagane jest zajście zdarzenia wywołującego szkodę (czynu bezprawnego), wystąpienie szkody oraz istnienie normalnego związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem wywołującym szkodę a samą szkodą (art. 361 § 1 k.c.). Odpowiedzialność deliktowa powstaje jedynie, gdy dojdzie do kumulatywnego zaistnienia wszystkich wyżej wymienionych przesłanek.

Stosownie zaś do treści art. 828 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Przewidziany w powołanym przepisie tzw. regres ubezpieczeniowy (subrogacja ustawowa) polega na przejściu z mocy prawa na ubezpieczyciela roszczenia ubezpieczającego (z mocy art. 828 § 3 k.c. - odpowiednio także roszczenia ubezpieczonego), ale przysługującego mu tylko wobec osoby odpowiedzialnej za szkodę wobec ubezpieczającego (odpowiednio - ubezpieczonego) i to tej, której ubezpieczyciel zapłacił odszkodowanie (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.03.2018 r., sygn. II CSK 245/17, Lex).

Instytucja ta umożliwia więc ubezpieczycielowi nabycie wierzytelności o zapłatę odszkodowania wobec osoby odpowiedzialnej za szkodę do wysokości wypłaconego odszkodowania, niezależnie od reżimu odpowiedzialności, w ramach którego następuje wypłata tego odszkodowania (M. K., Umowa, 2016, art. 828, Nb 4). Oznacza to, że w takim zakresie osoba odpowiedzialna za szkodę nie jest już zobowiązana świadczyć na rzecz poszkodowanego, lecz na rzecz ubezpieczyciela, przy czym jest ona zobowiązana wyłącznie do wypłacenia odszkodowania w pieniądzu (Art. 828 KC, K. Osajda (red. serii), W. Borysiak (red. tomu), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 31, Warszawa 2023).

W niniejszej sprawie ubezpieczyciel domagał się od pozwanej wspólnoty zapłaty tytułem roszczenia regresowego kwoty, którą wypłacił poszkodowanej spółce za zdarzenie z dnia 1 stycznia 2021 r., a której sprawcą była wspólnota. Wspólnota kwestionowała zasadność powództwa powołując się na fakt braku przyjęcia odpowiedzialności za zdarzenie swojego ubezpieczyciela a także brak przypisania jej winy za powstałą szkodę.

Biorąc pod uwagę całokształt materiału dowodowego załączonego do sprawy Sąd doszedł do przekonania, że zdarzenie z dnia 1 stycznia 2021 r. polegające na zalaniu lokalu użytkowego należącego do poszkodowanej wynikało z awarii pionowej instalacji wodnej, a nie z przyczyn, które miałyby dotyczyć instalacji położonej niejako „w poziomie” znajdującej się w lokalu nr (...), za którą odpowiedzialność należałoby przypisać właścicielowi tego lokalu. Na tej podstawie Sąd uznał, że odpowiedzialną za naprawienie szkody z dnia 1 stycznia 2021 r. jest pozwana wspólnota. Zgodnie bowiem z przepisami ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali zarząd nieruchomością wspólną, w ramach którego mieszczą się remonty i bieżąca konserwacja, sprawuje zarząd wspólnoty mieszkaniowej (art. 21 ust. 1, art. 14 pkt 1 ustawy). Zarząd wspólnoty może administrowanie powierzyć przedsiębiorcy wykonującemu w tym zakresie działalność gospodarczą, ale nie zmienia to faktu, że ustawowo obowiązek bieżącego utrzymania części wspólnych budynku, w tym także instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych („pionów”, od przyłącza łączącego sieć budynkową z siecią miejską do przyłączy rozdzielających te sieci na poszczególne lokale).

Odnosząc się do zarzutów pozwanego co do kto ma być stroną pozwaną w tej sprawie, należy wskazać, że to rolę powoda jest wskazanie kogo chce pozwać. W tej sprawie powód uznał, że pozwie wspólnotę mieszkaniową a nie jej ubezpieczyciela, który występował w sprawie ostatecznie jako interwenient uboczny.

Bez znaczenia więc dla sprawy pozostawał fakt, iż ten rodzaj szkody jaki wystąpił w wyniku zdarzenia z dnia 1 stycznia 2021 r. miałby być poza zakresem ochrony ubezpieczeniowej jaką interwenient udzielał pozwanemu. Abstrahując od faktu, iż szkoda wystąpiła z powodu nagłego zalania lokalu a nie systematycznego i powolnego zawilgataniania ścian

w wyniku nieszczelności instalacji wodnej, to okoliczność tego rodzaju, że ubezpieczyciel pozwanej takich szkód nie rekompensuje nie ma dla sprawy żadnego znaczenia. To wspólnota była stroną pozwaną w sprawie i to na niej ciążył obowiązek dowodowy wykazania, iż w istocie przebieg zdarzenia był odmienny od tego jak to przedstawiał powód. Tym bardziej w niniejszej sprawie Sąd w żaden sposób nie rozstrzygał także ewentualnych rozliczeń pomiędzy wspólnotą a jej ubezpieczycielem występującym jako interwenient uboczny w sprawie.

Kwota należnego powodu regresu od pozwanej wspólnoty odpowiadała kwocie, której domagał się w pozwie. Ustalony w opinii biegłego koszt usunięcia uszkodzeń w lokalu w wyniku zdarzenia z dnia 1 stycznia 2021 r. został wyliczony na kwotę 5 932,64 zł netto, która była wyższa od kwoty odszkodowania, którą powód wypłacił poszkodowanej. Z tego względu Sąd, uznając powództwo z tytułu regresu ubezpieczeniowego za powstałą szkodę za zasadne w żądanej przez powoda wysokości, zasądził na jego rzecz od pozwanej wspólnoty kwotę 3 988 zł.

Odsetki

Wspólnota była zobowiązana do wypłaty odszkodowania zgodnie z treścią art. 455 k.c. i treścią wezwania do zapłaty w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. Przedstawiciel pozwanej wspólnoty odebrał wezwanie w dniu 6 września 2021 r., a zatem ostatnim dniem tego 30-dniowego okresu był 6 października 2021 r., a od kolejnego dnia powodowi przysługiwały odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c.

Dlatego Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 3 988 zł od dnia 7 października 2021 r. do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

Koszty postępowania

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparto na art. 98 § 1 k.p.c. Jako że powód jest wygrywającym w niniejszej sprawie, to jemu przysługuje od pozwanego zwrot kosztów procesu. Z tego też względu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 117 zł, na którą składa się opłata od pozwu (200 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (900 zł – na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych). O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

W związku z tym, że koszty wynagrodzenia biegłego w toku postępowania obejmowały łącznie kwotę 2750,12 zł, kosztami tymi należało obciążyć po połowie pozwanego jak i interwenienta ubocznego, który zarówno wnosił o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego i z tego tytułu wniósł zaliczkę, jak i złożył pismo z zastrzeżeniami do tej opinii, na podstawie którego Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego. Jako, że Skarb Państwa tymczasowo pokrył wynagrodzenie dla biegłego do kwoty 1 750,12 zł (k. 196, 221), należało tym wydatkiem obciążyć pozwanego i interwenienta ubocznego zgodnie z art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W związku z tym, że interwenient poniósł już koszt w wysokości 1 000 zł zaliczki, dlatego też do pokrycia pozostałych kosztów biegłego pozostała mu kwota 375,06 zł. Z kolei pozwany winien z tego tytułu uiścić kwotę 1 375,06 zł.

Zarządzenie:

1. (...)

2. (...)

(...)